

рже; 3 оратории: „Възкресението на Лазаря“, „Тужденецът на Голгота“ и „Детството на Исуса“ и една кантата „Пигмалионът“. Бюкебургският научно-музикален институт е почнал издание на неговите творения.

Бахъ, Йоханъ Михаелъ — Bach Johann Michael, род. 9 авг. 1648 въ Арищадт, умр. 1694 въ Геренъ, братъ на горния, органистъ въ Геренъ, компониралъ главни гласови творби. Нѣкои отъ неговитѣ мо-тети се намиратъ въ библиотеката на Берлинския „Домхоръ“. Писалъ сжщо нѣща за пиано и органъ. Една отъ неговитѣ 5 дъщери — Мария-Барбара е била първата жена на Йоханъ Себастианъ Б.

Бахъ, Йоханъ Себастианъ — Bach, Johann Sebastian — най-великия отъ фамилията музикантъ и единъ отъ най-гениалнитѣ музикални творци, род. 21 мартъ 1685 въ Айзенахъ, умр. 28 юли 1758 въ Лайпцигъ; следъ ранната смъртъ на баща си, отива въ Ордруфъ за да се учи при брата си, Йоханъ Кристофъ — органистъ, ученикъ на Пашелбелъ; 1700 е алумнусъ на „Михаелишшуле“ въ Люнебургъ, кждето по това време е живѣлъ бележития органистъ Георгъ Бюмъ, съ изкуството на когото Б. се приобщава отблизо. Честитѣ отивания въ Хамбургъ го запознаватъ и съ майсторството на Любекъ и Райнхенъ. 1703 получава първото си назначение като виолонистъ въ капелата на принцъ Йоханъ Ернстъ Саксонски въ Ваймаръ, но още въ сжщата година получава длъжността органистъ на „Новата църква“ въ Арищадъ. По причина на просрочване на отпуската му — за продължителното му пребивание презъ 1706 въ Любекъ, дето отива по крака за да се запознае съ органното изкуство на Букстехуде-Б. влиза въ остра разпра съ началството си. Следната година го избавя отъ неприятното положение, като получава мѣстото на органистъ въ Мюлхаузенъ, а сжщата година се оженва за Мария-Барбара. 1708 последвало повикването му за дворцовъ органистъ на херцогъ Вилхелмъ Ернстъ въ Ваймаръ; а 1714 бива назначенъ за неговъ придворенъ концертмайсторъ. Тукъ Б. влиза въ близки

връзки съ Й. Готфридъ Валтеръ — единъ отличенъ контрапунктикъ, и авторъ на първия нѣмски музикаленъ лексиконъ — дружбата съ когото е отъ голѣмо значение за овладяването на полифонното майстор-

Йоханъ Себастианъ Бахъ

ство. 1714 бива призованъ за придворенъ капелмайсторъ на князь Леополдъ въ Кьотенъ. Тукъ, както и въ Ваймаръ, Б. се занимава съ изучаването на италиянската цигулкава музика. 1720 умира жена му, а на следната година се оженва за дъщерята на Вайзенфелдския дворецовъ музикантъ Вюлкеиъ — Ана-Магдалена. 1723 му донся длъжноститѣ канторъ на „Томаскирхе“ и университетски музикдиректоръ въ Лайпцигъ — длъжности, които той изпълнява до самата си смъртъ. Поради непрекъсната работа и голѣма преумора, зрението на Б. постепенно отслабвало и последнитѣ три години отъ живота си, по причина на опити самъ да отпечатва творбитѣ си, прекарва въ пълна слѣпота. Отъ двата си брака Б. е ималъ 20 деца, отъ които Вилхелмъ Фридманъ и Филипъ Емануелъ — най-значителнитѣ — сж отъ първия му бракъ. Длъжноститѣ, които Б. е заемалъ като органистъ, концертмайсторъ, дворцовъ капелмайсторъ